

М. СКРИПНИК

Народний Комісар Державної Контролі.

Микола Олександрович Скрипник народився 9 січня 1872 р. в селі Ясичині, Катеринославської губ. Син залізничного службовця. Вчився з початку в сільській двокласній школі, а потім в реальній школі, звідки був виключений за участь в нелегальних гуртках. Потім, служачи в працюючій, здав іспит з реальної школи і вступив до Петроградського Технологічного Інститута, котрого через арешти і заслання не скінчив.

Партійний марксистський світогляд здобув в 1897 р.; до того часу брав участь в радикальній українській партії. З початку працював самостійно в невеличких гуртках Харківської, Новгородської і Катеринославської губерній. В Петрограді обійняв "Союз борби" за освоєння робочого класу", котрий поділяв тоді погляди "економістів" а приєднався до об'єднаної організації соціал-демократичної партії "Робоче знамя" і робітничої організації "Соціаліст", котрі стояли на точці погляду революційній. Після засновання в 1901 р. петроградського відділу організації "Іскра" вступив в його склад і працював там до заслання в Якутський ґур в 1902 р. В дорозі біля Лени втік, і з того часу працював нелегально. Повернувшись з Сибіру працював з початку в Саратовському комітеті партії, а звідти виїхав у Катериноград з мандатом на утворення там партійного комітету і вивучення соціал-демократів з об'єднаного "Уральського союзу соціал-демократів і соціаліст-революціонерів". Потім працював в Одеському і Катеринославському партійних комітетах. В червні 1904 р. в дорозі на південну конференцію більшовицьких комітетів був арештований у Катеринославі і висланий на 5 років до Кемського краю, Архангельської губернії, але не доїхавши втік з Онеги в Одесу, звідки в 1905 р. був післаний на 3-й партійний зїзд. Потім працював в Петроградському, Ризькому і Ярославському Комітетах, 1906 р. був висланий з Ярославля на 5 років у Туруханський край, але з дороги втік і працював у Красноярському, де був арештований 1907 р. на виборчих зборах до другої Державної Думи. З Туруханського краю втік, зробивши 1.200 верст пішки і на човні. З 1907 до 1909 р. працював у Петроградському і Московському Комітетах. Одночасно з дорученням партії проводив її легальну і нелегальну роботу в професійних організаціях і кооперативах. Після повороту з об'їзду партійних організацій на Уралі був в 1909 р. арештований в Петрограді і засланий у Вілюйск, Якутського краю, де й пробув до кінця 1913 р. Повернувшись з заслання редагував партійний орган "Вопросы страхования" а з початку 1914 р. став

членом редакції "Правди". На початку липня в часі петроградського загального страйку був арештований і висланий до Моханська, Тамбовської губ. Там після мартових революцій затаївся партійну організацію і скликав раду робітничих депутатів, де й головував, доки як більшовик не стратив служби в банку. Повернувшись до Петрограду, став секретарем Петроградської Центральної Ради фабрично-заводських комітетів. Разом з тим провадив партійну роботу і на 6. зїзд був вибраний у кандидати до Ц. К. Р. К. П.

В жовтневій революції т. Скрипник був членом Воєнно-революційного Комітету. Першим Всеукраїнським Рад в грудні 1917 р. був позаканий на Україну в Народні Секретарі Праці, а потім і торговлі та промислу. Після захоплення Києва німецько-гайдамацьким військом, конференцією в Полтаві а потім і П. Всеукраїнським Рад в грудні 1918 р. був вибраний головою Народного Секретаріату України. Коли німецькі імперіалісти захопили вже всю Україну, останніми зборами Ц. К. Р. К. П. був вибраний у повстанський Народний Секретаріат, а партійною нарадою в Таганрозі в лютому 1918 р. був вибраний членом і секретарем організаційного комітету в справі скликання конференції партійних організацій України. На лінійному Зїзді К. П. У. був вибраний у кандидати до Ц. К. Р. К. П. (з грудня член Ц. К.). Після лінійного повстання лівої с-р. Ц. К. Р. К. П. був делегований в колегію Ц. Ч. К. завідувати відділом боротьби проти контрреволюції, де й пробув до позавні грудня 1918 р. На початку січня 1919 р. вступив в Раднарком України Народним Комісаром Державної Контролі. Губернською партійною конференцією був вибраний в члена Київського Губкому; провадив повітові зїзди Рад Київщини, об'їзди Волині, брав участь в боях з петлюрівськими бандами а в серпні 1919 р. був особливим уповноваженим Рад Оборони в боротьбі проти Зеленого. Після захоплення України денікінською білою гвардією був з початку начальником політвідділу Гомельського знищеного району, а потім в порядку партійної мобілізації був призначений начальником особливого відділу Реввоенради кавказького фронту, де й пробув до останнього погрому Денікина на Дону й на Кавказі. Після партійного Зїзду Р. К. П. в квітні 1920 р. повернувся на Україну для партійної і радянської роботи.

Був членом Ц. К. Р. К. П. всіх сесій крім 3 і 7, членом Всесоюз. і Всеукраїн. Зїздів Рад і партійних зїздів, а в березні 1919 р. як делегат К. П. (б.) У. брав участь в заснованні Комінтерна. За часів царату був заслужений всього на 34 роки; просидів 4 1/2 року а на заслання 7 років. Зване Скрипника — журналіст, бухгалтер, статистик, працював він один як грузин, робітник електричної станції і т. п. Партійну працю він без перерви аж доси.

Гай увійшли факти з подорожжю членів Н. Р. П. до СРСР, котрих в 1916 році під час Ірландського повстання, що загинув в 1916 році під час Ірландського повстання.

Маючи в своїх руках яких 2.000 організованих членів в 60—70 відділах, С. Р. П. розвинула надзвичайно енергійну пропаганду на Півночі Англії, а надто в Шотландії. Там в Глазго виходить їх тижневий орган "Соціаліст", там же знаходиться і головна управа партії, книгарня склади книгарські.

В грудні (11 грудня 1920 року) "Робітничий Панцирник" надрукував окрему статтю, в котрій закликає Лівому Крилу Н. Р. П. непослідовності і не підготовленості до спільної праці з комуністами. Але "Робітничий Панцирник" саме показав на ту точку, яка антипарламентаристів найбільше болить: "Вживане парламентарних установ тільки на те буде користне, щоб стверджувати заходи висунуті робітничими організаціями для зруйнування капіталістичної системи. За сею туманною фразою комуністи вбачали приховану опортуністичну віру в спасенну роллю парламенту.

Та ми краще перейдемо до до перебігу програмових точок програми Лівого Крила, яка поділяється на 6 точок: Мета, Комуністична Адміністрація, Перехідна Доба, Негайні домагає Інтернаціоналу, Методи (Засоби). Мета — зруйнування капіталізму, соціалізація засобів продукції, розподіл і вини; далі констатується що комуністична організація має піти через промислові і громадські ради. Се огляне-ж можливе через диктатуру пролетаріату, в точі 4 краєз надбуде погляд на парламент — погляд, який скритиковано в "Робітничому Панцирнику". Суть парламенту зводиться до пропаганди і формального "endorment" заходів висунутих робітничим для зруйнування капіталістичної держави.

Се місце дійсно туманне, бо-ж коли руйнувати капіталістичну державу, то парламент ніколи навіть формально не підніше тих законів, що ними робітництво хоче зруйнувати державу а з нею і буржуазний парламент.

Се очевидно є відгук старої парламентарної іди, котру ще й тепер ремігують воли Лівого Крила. Висловлюючись за участь в парламентарному житті, Ліві Крило стоїть і за прилученням до Ш. Інтернаціоналу, але його програма що до ролі Соціалістичного фактору виставляє трохи інвакшою. Ліві Крило скорше вважає, що їх повний організувати по промисловій виборчій лінії, тоді як російська дійсність і навіть погляді деяких комуністів значно ухилиються від цієї теорії.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Соціалістична Робітничя Партія.

Нарешті ми наближаємося до це одної комуністичної організації, яка стоїть поза межами новоорганізованої партії. Се Соціалістична Робітничя Партія (Socialist Labor Party), заснована ще в 1903 році, як радикальний відгомін старої Соціал-демократичної федерації. Ця партія з найперших днів свого існування займала непримирну ліву позицію в соціалістичному світовому русі. Будучи партією дійсно наукового соціалізму, вона уникала зв'язку з Ш. Інтернаціоналом і тим треба пояснити, що її оцінка і погляд на принципи, тактика і в чому не зазначили свого впливу в Ш. Соціалістичному Інтернаціоналі.

Засноване С. Р. П. сягає навіть дальше назад, аж 1900 ро-

ку, нерозривно з'язане з іменем Джеймса Ковалі, візвичного Ірландського соціаліста, що загинув в 1916 році під час Ірландського повстання.

Маючи в своїх руках яких 2.000 організованих членів в 60—70 відділах, С. Р. П. розвинула надзвичайно енергійну пропаганду на Півночі Англії, а надто в Шотландії. Там в Глазго виходить їх тижневий орган "Соціаліст", там же знаходиться і головна управа партії, книгарня склади книгарські.

В грудні (11 грудня 1920 року) "Робітничий Панцирник" надрукував окрему статтю, в котрій закликає Лівому Крилу Н. Р. П. непослідовності і не підготовленості до спільної праці з комуністами. Але "Робітничий Панцирник" саме показав на ту точку, яка антипарламентаристів найбільше болить: "Вживане парламентарних установ тільки на те буде користне, щоб стверджувати заходи висунуті робітничими організаціями для зруйнування капіталістичної системи. За сею туманною фразою комуністи вбачали приховану опортуністичну віру в спасенну роллю парламенту.

Та ми краще перейдемо до до перебігу програмових точок програми Лівого Крила, яка поділяється на 6 точок: Мета, Комуністична Адміністрація, Перехідна Доба, Негайні домагає Інтернаціоналу, Методи (Засоби). Мета — зруйнування капіталізму, соціалізація засобів продукції, розподіл і вини; далі констатується що комуністична організація має піти через промислові і громадські ради. Се огляне-ж можливе через диктатуру пролетаріату, в точі 4 краєз надбуде погляд на парламент — погляд, який скритиковано в "Робітничому Панцирнику". Суть парламенту зводиться до пропаганди і формального "endorment" заходів висунутих робітничим для зруйнування капіталістичної держави.

Се місце дійсно туманне, бо-ж коли руйнувати капіталістичну державу, то парламент ніколи навіть формально не підніше тих законів, що ними робітництво хоче зруйнувати державу а з нею і буржуазний парламент.

Се очевидно є відгук старої парламентарної іди, котру ще й тепер ремігують воли Лівого Крила. Висловлюючись за участь в парламентарному житті, Ліві Крило стоїть і за прилученням до Ш. Інтернаціоналу, але його програма що до ролі Соціалістичного фактору виставляє трохи інвакшою. Ліві Крило скорше вважає, що їх повний організувати по промисловій виборчій лінії, тоді як російська дійсність і навіть погляді деяких комуністів значно ухилиються від цієї теорії.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Нарешті ми наближаємося до це одної комуністичної організації, яка стоїть поза межами новоорганізованої партії. Се Соціалістична Робітничя Партія (Socialist Labor Party), заснована ще в 1903 році, як радикальний відгомін старої Соціал-демократичної федерації. Ця партія з найперших днів свого існування займала непримирну ліву позицію в соціалістичному світовому русі. Будучи партією дійсно наукового соціалізму, вона уникала зв'язку з Ш. Інтернаціоналом і тим треба пояснити, що її оцінка і погляд на принципи, тактика і в чому не зазначили свого впливу в Ш. Соціалістичному Інтернаціоналі.

Засноване С. Р. П. сягає навіть дальше назад, аж 1900 ро-

ку наступить і позитивне призначення Соціалістичної Росії.

Розуміється, все зависит від реального взаємовідношення сил: если "соціалістичне правління" здатне, в чім ми не сумніваємося, наняти армії, котрі Франція наміряється скинути на весні проти робітничо-селянської Росії, то антанті прийдесть приклонити ся перед фактом і питане про остаточне політичне призначення соціалістичного правління буде вирішене в кориснім зміслі.

Не Демобілізація а Скриплене Червоної Армії.

Соціалістична Росія знаходить ся в оброчі капіталістичного откруженія. Викликувані за ліній сего откруженія всі ворожі сили світової і внутрішньої контрреволюції, ми тимчасово відбили отхоту у ворогів пролетарської революції покінути з нашою республікою ударом багнету.

Але чи дійсно ми побідили ворога? Нам ніхто не загрозює? Тисячу разів ні! Гадинною звиваючись шипити російська контрреволюція, викнена нами за ліній нашого откруженія. Гоїть вона свої рани, збирає сили, придмує тисячі пльнів і комбінаций, спосібних знову відбодити сили російської революції. Врагелі, учредюючи "посли" і "російські народні дії"і" всім марок, всім мастий обвивають пороги — міністерських кабинетів Європи, пропонуючи свої услуги, предлагючи "меморандуми", "проєкти" і ин., маючи на цілі спасенє Європи від більшовизму. Ту саму роботу в Азії робить Семєнов, Дітріхс і ин. остаточно втратили-б довіре широкіх пролетарських мас. Уже минушого року серед італійських робітників почалося примічатись певне невдовіє до партії, котре особливо зросло після того, як зїздало видане розпорядженє обусити заняті робітниками-металіцями за води. Все разом зсумованє витворило таке положенє, що необхідно було поступати рішучо. Утворенє комуністичної партії дало нам можливість вступити в ряди Ш. Інтернаціоналу і затримати довіре широкіх революційних мас пролетаріату, котрі в противнім разі підпали-б під вплив анархістично-капіталіста.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе звязаними з Ш. Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, тоді як російська дійсність і навіть погляді деяких комуністів значно ухилиються від цієї теорії.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Г. Падубний.

КОМУНІСТИЧНИЙ РУХ В ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ.

(Продовженє).

Але тут, як і під час Турського зїзду у Франції, як і під час конгресу в Ліворно і дебати на зїзді незалежників в Галле, Комуністичний Інтернаціонал не залишив свою партію без відчуження своєї звязи і сполуки зі світовим революційним рухом. В одному випадкові то була старенька бабушка Кларя Цеткин, що витала французьке робітництво іменем світового комунізму, в Італії то були Болгарин Кабакчев, Швайцарець Ембер Дро, що непохито настоювали на виконанні волі Комуністичного Інтернаціоналу, хочби навіть довелось відколотись від цілої партії, в Німеччині сам президент Виконавчого Комітету з'явив ся серед 400 делегатів Незалежної Соціалістичної Партії Німеччини, а тут се був товариш Фріє, від Норвежських товаришів, що вів Об'єднаний Зїзд англійських комуністів.

Пого поява в супереч забороми поліції і всяким шуканям за ним виканкала великий ентузіязм серед всіх зібраних Вістунів Комуністичного Інтернаціоналу над авлім в справі парламентарної боротьби. Лишилось ще дві поважні організації, котрі не прилучились до нової Комуністичної Партії Великої Британії, але про них ми скажемо далі.

Ліве крило Незалежної Робітничої Партії.

Незалежна Робітничя Партія входить до Робітничої Партії, втворила там ліве крило. Около неї стояла ще Б. С. П., яка своєю радикалізмом залишила далеко позаду К. Р. П., а тепер стоїть вже під прапором Ш. Інтернаціоналу. К. Р. П. в дійсності ніколи не була широкою соціалістичною організацією. Вона не належала своїми поглядами до наукового соціалізму, а скорше була теоретично-гуманітарною партією. Її лідери — вроді пані Сноуден, що попи-

сує в чорносотенній пресі проти Соціалістичної Росії, пан Пилип Сноуден, редактор "Лейбор Лідера", та Рамсей МакДоналд, — є типові опортуністи, які класово борються коли і визнають, то хіба зником.

Правда вони були проти війни і в своїм органі, хоч не до сїх рішучо, протестували проти війни, тайної дипломатії, але то все робилось на ґрунті пастифіських міркувань, а зовсім не виходячи з наукового революційного соціалізму.

Р. МакДоналд тепер став секретарем Ш. Інтернаціоналу замість К. Гюйсманса, але одночасно сама Н. Р. П. не належить до него. Як се могло статись? Пояснюєть ся дуже просто: Н. Р. П. входить до Р. П., яка є членом Ш. Інтернаціоналу. Отже Робітничя Партія вибрала своїм делегатом Р. МакДоналда, як члена Р. П. в якій він був ще і скарбником і післа на Женевський Конгрес, а той вів брав його до Виконавчого Комітету. Та Н. Р. П. з того соби журби не робить і становить Р. МакДоналда в партії ані трохи не похитуюсь.

Проте в Н. Р. П. є сильне членство з дуже поважним робітничо-радикальним крилом. Сама Н. Р. П. мала в 1920 р. 45.000 членів а тепер може около 50.000. Ліве крило Н. Р. П. має коло 10.000 членів. Коли в 1920 р. на великодній партійній конференції було голосовано резолюції про вступ до Комуністичного Інтернаціоналу, то результати ось такі: за безумовний вступ до Ш. Інтернаціоналу було 206 голосів, за обережний вступ 472. Сі останні тродісі належать дійсно типовій опортуністичній течії, яка саме тепер бере участь в віденській конференції два з половиною Інтернаціоналу. Крім того було 147 голосів за залитись ся в Ш. Інтернаціоналі.

Отсе були результати Easter Congress Н. Р. П. в 1920 році. На Шотландській Конференції Н. Р. П. в січні 1920 року ліве крило мало 156 голосів, пра ве 27; отож Шотландія дійсно така є революційно осередком Великої Британії.

Потім в політичне жите Ан-

КАРОТІ ПРО ПОЛОЖЕННЯ В ІТАЛІЇ.

Співробітник берлінської газети "Новий Мир" мав інтерв'ю з членом комуністичної фракції італійського парламенту Кароті на тему відбуваючих ся під теперішній час подій в Італії.

Італія переживає під теперішній час тяжку економічну кризу, — сказав згаданому співробітнику "Нового Миру" Кароті, — вирішити котру в рамках капіталістичного суспільства нема ніякої можливої. В минувшій Італія була звязана економічно з Центральною Європою і Америкою; до сих країв направлялась італійська еміграція; тепер-же нема можливості ні емігрувати до сих країв, ні торгувати з ними.

Вірна і внутрішній стан Італії дуже сприяв побиьденню італійської соціалістичної партії. Сі два фактори сильно підвисили і без того вже революційний настрій італійського пролетаріату. Загальне положенє стало в Італії революційним. Если навіть взяти на уважку, що Центральна Європа, Балканський краї і Азія переживають тепер період революційного руху, то приходить ся зазначити, що головною задачею соціалістичної партії під теперішню хвили є підготовленє до революції. При такім положенні фактори інтрапартиї характеру приберуть першої степені ваги: необхідно, чтобы соціалісти кождо окремого краю вступили в тісні організаційні зв'язки з революційними елементами інших країв; необхідно утворити апарат, котрий поміг би вирішити революцію. Числячись з сим, італійська соціалістична партія повинна була старатись силами силами уникнути розриву з Ш. Інтернаціоналом.

Чого-ж домагає ся від нас Ш. Інтернаціонал? — Головним домаганням його було — усунєнє з партії всіх революційно-нендійних елементів, всіх тих, котрі не вірять в можливість революції. Такі елементи є в італійській соціалістичній партії. Правда, вони лінійші з німецьких "шайдеманців" і навіть "независимих", але се по-

в'язують ся тільки тим положенєм, що італійський пролетаріат більше революційно настроєний, чим німецький, французький або англійський. Правда, сі партійні робітники відокремлялись від "соціал-патріотів" і заняли позицію проти війни, але зі всіх їх виступів, зі всіх деклараций по питанням відносин ся до внутрішнього партійного життя, видно, що вони не вірять в можливість революції в Італії; вони не вірять в соціалістичний характер російської революції. На ділі вони користують ся своїм впливом в партії і в професійних союзах, чтобы бороти ся проти революційних елементів.

Сподівались, що на першім зїзді партії сему дозвичному положеню буде положено кінець і що всі зачисляючи себе до максімалістичного крила партії робітники рішучо висловляють ся за вступленням в ряди Ш. Інтернаціоналу. Із задумованем прийшлося сконстатувати, що Сераті і декотрі інші члени комісії, іздивши до Ровісії, стали після московського зїзду піддержувати правє крило партії. На ліворнським зїзді багатої бесідники виступали спеціально для того, чтобы докзати неможливість революції в Італії; вони довго говорили про те, що положенє буржуазно-політично і економічно скріпилося, що необхідно затримати єдність Італійської Соціалістичної Партії, затримати спільний фронт, чтобы не втратити вже завойованих позицій, як в області економічній, так і в області політичній. Затримавши-ж єдність партії, ми опинились би на зовні Ш. Інтернаціоналу, ми зїстали-би цілком ізольовані; крім того, ми остаточно втратили-б довіре широкіх пролетарських мас. Уже минушого року серед італійських робітників почалося примічатись певне невдовіє до партії, котре особливо зросло після того, як зїздало видане розпорядженє обусити заняті робітниками-металіцями за води. Все разом зсумованє витворило таке положенє, що необхідно було поступати рішучо. Утворенє комуністичної партії дало нам можливість вступити в ряди Ш. Інтернаціоналу і затримати довіре широкіх революційних мас пролетаріату, котрі в противнім разі підпали-б під вплив анархістично-капіталіста.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе звязаними з Ш. Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, тоді як російська дійсність і навіть погляді деяких комуністів значно ухилиються від цієї теорії.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Ліві Крило Н. Р. П. брао участь в підготовчій праці для об'єднання, а Ш. Інтернаціонал по ствердженні поруч з тими, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Браун, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила, і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.